



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 18/2021
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца „СОТРАС“ Д.О.О. из Београда, чији је пуномоћник Растко Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем Прр1 80/20 од 21.09.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да у конкретној ситуацији није стварно надлежан за суђење у споровима између домаћих привредних друштава и спорова који настану поводом међусобних односа истих, због чега је на основу одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, а у вези члана 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року и одредбе члана 17. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 7468/2020 од 29.12.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да је у конкретној ситуацији тужилац означен као привредни субјекат, а тужени као правно лице и да се ради о спору о исплати износа од 1.292.510,25 динара на име имовинске штете на основу повреде права на суђење у разумном року. Затим, како се не ради о спору насталом између привредних субјеката, нити о спору насталом у обављању привредне делатности, да нису испуњени услови из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за заснивање стварне надлежности привредног суда.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30.

став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Тужба је поднета 17.08.2020. године. Предмет тужбеног захтева је исплата износа од 1.292.510,25 динара на име имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року. Према наводима тужбе Привредни суд у Новом Саду, решењем Р4 Ст 662/2020 од 13.07.2020. године, је између осталог утврдио да је у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Новом Саду Ст 32/2020 (ранији број Ст 32/2010) повређено право тужиоца као предлагача на суђење у разумном року.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, је прописано да, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У овом парничном поступку нису испуњени субјективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да је тужена Република Србија правно лице. Како је предмет тужбеног захтева накнада штете због утврђене повреде права на суђење у разумном року, то нису испуњени ни објективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да се не ради о спору о обављању делатности привредних субјеката, већ о праву на накнаду штете на основу члана 31. Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15).

Дакле, за даље поступање у овом предмету стварно је надлежан Први основни суд у Београду, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић